

# Logeren



**I**k denk dat ik het al ruik!’ roept Ties op de achterbank. Mama zit achter het stuur. Trijntje zit naast Ties. ‘Ik weet niet of het nou stinkt of dat ik het lekker vind ruiken,’ zegt Trijntje. Mama moet lachen. ‘Misschien ruikt het wel lekker van de stank,’ zegt ze. In de verte zien ze de boerderij van oom Jaap. Oom Jaap is de neef van mama en hij is getrouwd met tante Wimmy. Tante Wimmy is de boerin. ‘Kijk, het paard!’ roept Trijntje en-

thousiast als ze dichterbij komen. Ze drukt haar gezicht tegen het raam. ‘Denk je dat ik erop mag?’ vraagt ze. ‘Dat weet ik niet, lieverd,’ zegt mama, ‘dat moeten we met oom Jaap bespreken.’ ‘Ik hoop het,’ zegt Trijntje zacht en ze kijkt dromerig naar de wei. ‘En mag ik op de tractor rijden?’ vraagt Ties. ‘Dat zou leuk zijn!’ zegt mama terwijl ze met de auto het erf op rijdt. De waakhond begint hard te blaffen en



rent op en neer. Trijntje is blij dat hij in een grote kooi zit!

Daar komt tante Wimmy al aangeloopen. Ze heeft een lief, rond gezicht en haar wangen zijn altijd rood. 'Dag lieve kinders!' roept ze uitgelaten. Trijntje geeft haar een dikke knuffel. Dan gaat de deur van de stal open en oom Jaap komt aangewandeld op zijn grote houten klompen en in zijn blauwe overall. Zijn grijze krullen staan wild om zijn hoofd. 'Eindelijk, daar zijn onze knechtjes, ik kan wel wat hulp gebruiken!' roept hij lachend. Hij tilt Ties op en geeft Trijntje een aai over haar bol.

Mama geeft tante Wimmy een kus en kijkt om zich heen over het erf. 'Wat gezellig om weer hier te zijn,' zegt ze. 'Wij hebben heel veel kleren mee!' roept Trijntje en ze tilt haar zware koffer uit de achterbak.

Tante Wimmy houdt de deur naar het huis open. 'Kom maar gauw binnen, de koffie staat klaar.'

Ties en Trijntje rennen naar binnen. 'Ho ho,' roept mama lachend, 'ik weet dat er een strenge regel is op een boerderij, en dat is altijd schoenen uit als je naar binnen gaat.' Maar Ties en Trijntje zijn al in de keuken.



'Waarom moet dat?' vraagt Ties.

'Omdat buiten overal zand en modder en mest ligt, en tante Wimmy dat allemaal niet in haar schone huisje wil.' Ties kijkt achter zich en ziet een hele rij laarzen en klompen staan. Grote groene laarzen, vieze laarzen en gekleurde laarzen met bloemetjes. Hij kijkt naar zijn voeten en ziet inderdaad dat zijn gypsen nu al bruine kloddertjes hebben. 'Oeps. Sorry,' zegt hij en hij kijkt op zijn liefst naar tante Wimmy.

'Geef niks, volgende keer doen we ze uit.'

In de keuken staat een grote tafel. Er liggen kranten op, een briljetje en tijdschriften met koeien op de



voorkant. De kastjes van de keuken zijn donkerbruin en tegen de muur zitten kleine oranje tegeltjes. Het ziet er knus uit.

Boven de tafel hangt een hele lange gele sliert waar allemaal vliegen op geplakt zitten. Trijntje wijst ernaar. 'Wat is dat nou?' vraagt ze.

'Omdat we hier zo dicht bij de dieren wonen, komen er heel veel vliegen en die willen we niet in onze lekkere beschuit met aardbeien,' zegt tante Wimmy. 'Dus zo vangen we ze en

brommen ze niet om onze oren.' Ties kijkt naar de lange slinger en telt de vliegen. Een, twee, drie, vier, vijf... Het zijn er wel honderd, denkt hij.

'Zo jongens,' zegt oom Jaap als hij aan de tafel gaat zitten, 'zijn jullie bang voor vieze handjes?'

'Nee!' roept Ties. 'Ik ben echt niet bang voor poep en zand, hoor!'

Trijntje kijkt naar de handen van oom Jaap. Het lijken wel reuzenhanden, zo groot. Ze houdt haar eigen





hand ernaast. Ze lijkt plotseling wel een kabouter.

Mama lacht. 'Dat zijn echte kolen-schoppen,' zegt ze.

Trijntje voelt aan de hand van oom Jaap.

Die voelt heel anders dan de handen van papa, die zijn zacht en schoon. Aan de handen van oom Jaap zie je dat hij mest schept en koeien melkt.

Tante Wimmy deelt beschuitjes uit. De aardbeien ruiken lekker zoet.

'Mag ik op het paard rijden?' vraagt Trijntje dan.

'Tuurlijk,' zegt tante Wimmy.

'Mag ik op de tractor?' vraagt Ties.

'Tuurlijk,' zegt oom Jaap. 'En als het goed is, wordt er ook nog een kalfje geboren. Daar kunnen jullie me goed bij helpen.'

Ties en Trijntje zijn er even stil van.

'Een echt kalfje?' vraagt Trijntje.

'Ja, dacht jij van speelgoed?' zegt oom Jaap.

'Wauw,' zegt mama, 'dan blijf ik ook logeren!'

'Nee!' roepen Ties en Trijntje tegelijk en tante Wimmy moet lachen.

'Zo, dat is duidelijk, nichtje,' zegt oom Jaap. 'Jij kan lekker een paar dagen iets voor jezelf gaan doen. Wij amuseren ons wel met deze twee rakkers!'

Ties en Trijntje kijken triomfantelijk naar mama. Dit wordt een heel fijne logeerpartij, dat is zeker!



# Vogelwolk



**K**om eens hier zodat ik je mouwen op kan stropen,' zegt tante Wimmy. De rode overall die Trijntje aanheeft, is veel te groot. Hij is van haar nichtje geweest, maar die is nu al een groot mens. Ze woont in haar eigen huis. Samen met haar verkering, heeft mama gezegd. 'Waarom woont Loes eigenlijk niet meer bij jullie? Er is toch plaats genoeg op de boerderij?' vraagt Trijntje.

Ties probeert ondertussen zijn voeten in zijn laarzen te proppen, maar dat valt niet mee met zo veel stof om je benen. 'Kleine meisjes worden groot en dus vliegen ze uit,' zegt tante Wimmy. 'Maar Jaap Junior woont nog wel hier, is hij dan geen groot mens?' vraagt Ties. Tante Wimmy schiet in de lach. 'Jaap Junior is nog veel groter dan Loes! Maar hij wil later ook boer worden, net als oom Jaap, en dus blijft hij altijd op de boerderij wonen.' 'Dat wil ik ook!' roept Ties enthousiast.





'Ik wil ook boer worden later, mag ik dan ook hier wonen?'

'Van mij wel, hoor,' zegt tante Wimmy.

'Hup, naar buiten jullie. Oom Jaap zit al op de tractor!'

Ties en Trijntje zien eruit als kleine clowns in hun veel te grote overalls. Maar handig is het wel. Je mag zo vies worden als je zelf wilt.

'Klimmen, kanjers!' roept oom Jaap als hij de deur van de tractor opendoet. Oom Jaap zit op de stoel en steekt zijn hand uit.

Ties klautert op het eerste trapje. Trijntje kijkt naar het wiel van de tractor. Wat is dat groot! Veel groter dan zijzelf. Van dichtbij lijkt een tractor een beetje op een monster, denkt Trijntje. Een strontmonster, want de banden zitten vol met kluiten modder en mest.

'Kom, dame!' roept oom Jaap, en hij hijst Trijntje de cabine in.

Oom Jaap sluit de deur en zet Ties en Trijntje samen op een klein stoeltje tegen het raam. 'Daar gaan we!' roept hij, en hij geeft gas. De tractor maakt een enorm kabaal als hij het erf af rijdt.

'Woeioeioei!' gilt Ties van opwinding.

'Dit is cool! Wat zitten we hoog!'



Oom Jaap rijdt met de tractor over de weg. De andere auto's lijken wel van speelgoed, zo klein zijn ze.

'Wat is dit?' vraagt Trijntje. Ze wijst op een apparaat dat boven het raam hangt.

'Dat is de radio,' zegt oom Jaap en hij draait aan de knop. Plotseling klinkt er keiharde muziek in de tractor.

Trijntje schrikt ervan. Het lijkt wel een disco hierbinnen. 'Dat is voor mijn arbeidsvitaminen!' roept oom Jaap vrolijk. 'Met een muziekje ga ik nog harder ploegen.'

Hij rijdt de tractor van de weg de akker in.

'Wat is ploegen?' vraagt Ties nieuwsgierig.

'Dat betekent dat ik met die machine de grond omploeg.' Oom Jaap wijst op de machine die achter de tractor hangt. Het is een groot ijzeren gevaarte op kleine wieltes. Er zitten reusachtige messen aan. Het ziet er gevaarlijk uit. 'Als ik ga rijden, gaan die messen in de grond en zo kan ik de hele akker ompspitten. Moet je je voorstellen dat je dat allemaal met een schep moest doen!' zegt oom Jaap en hij zet de ploeg in de grond.

Ties staart over de akker. Hij stelt zich

voor dat hij met zijn zandbakschep de hele aardbol om moest spitten. Daar zou hij wel honderd jaar mee bezig zijn. Er zou zo veel zand op hem komen dat hij na een tijdje helemaal verstopt was. Als een mier in een mierenhoop. Dan moest hij op zoek naar een klein gaatje totdat zijn kopje boven het zand uit zou komen...

'Kijk!' roept Trijntje. Ze wijst achter de tractor. Daar vliegt plotseling een zwerm grote witte vogels. 'Kijk, oom Jaap, we worden achtervolgd!' roept ze.

'Ja,' zegt hij, 'de meeuwen houden wel van ploegende boeren. Weet je waarom?'

Trijntje denkt na. 'Misschien omdat de ploeg mooie glinsters heeft in de zon en dat de vogels daarop afkomen?' Oom Jaap knikt. 'Goed bedacht, maar dat is het niet,' zegt hij.

'Omdat ze luchtikkertje doen?' lacht Ties.

'Luchtikkertje?' zegt oom Jaap. 'Nee, omdat de ploeg de aarde helemaal ondersteboven rolt, komen er allemaal kleine beestjes naar boven, zoals wormpjes en kevers. En wat denk je, die meeuwen hebben nu gewoon een lekker dinertje!'





Trijntje kijkt naar de vogels. En inderdaad, ze ziet ze een voor een naar de grond duiken en met hun snavel iets wegpikken. Het worden er steeds meer. Alsof er een grote witte vogelwolk achter de tractor aan vliegt.

'Oké, lummels, nu zijn jullie aan de beurt,' zegt oom Jaap en hij sjort Ties op zijn schoot.

'Mag ik nu sturen?' vraagt Ties met grote ogen.

'Je wilt toch boer worden?' zegt oom Jaap streng.

'Ja, ja, ja,' antwoordt Ties snel en hij grijpt het stuur vast.

'Goed naar de sporen kijken in de verte en precies daarin rijden!' zegt oom Jaap.

Ties voelt dat op zijn mond een heel grote glimlach komt. Het lijkt wel alsof hij de baas is van al het zand op de wereld, zo stoer voelt het. Hij probeert het grote stuur recht te houden, maar dat is heel zwaar werk.

'Kom eens helpen, Trijn,' zegt oom Jaap.

Trijntje gaat naast Ties staan en samen sturen ze de tractor met de vogelwolk erachteraan over de akker. Het is net een karavaan.

'Jullie zijn een heel goede boer en

boerin!' zegt oom Jaap tevreden. 'Van mij mogen jullie blijven!'

Ties en Trijntje glunderen, maar durven hem niet aan te kijken, want dan rijden ze misschien wel de sloot in...

